

27 de gener de 1962

Estimada germana:

Uns mots només per a dir-te que acabo de rebre la teva carta. Sí, el vestit de la Priscilla va arribar i queda molt rebé. Moltíssimes gràcies. Quant a l'entrevista per a la televisió catalana, en efecte havíem acordat en principi cap a mitjans de febrer i em van cridar de pressa i corrents per a veure si ho podia fer el 20 de gener. Era massa precipitat de manera que varem quedar per a les dates convingudes abans. Si es comuniquen amb mi i m'envien el bitllet d'avió, arribaré a Barcelona el 15 o el 16 de febrer. L'entrevista és per al dia 17 i crec que he de donar una conferència el 18. Me'n tornaré, doncs, cap el 19 o el 20. Ja ens veurem, doncs, ben aviat, a menys que la cosa falli.

No he pogut anar a l'hospital perquè vaig agafar un refredat a començaments de gener i em varen dir que era millor que no tosís gens. Haurà de ser, per tant, cap a darreries de febrer, és a dir, quan torni del viatge a Barcelona.

Aquests dies m'ha fet mal la cama altre vegada, però ja ha passat i em trobo bé.

Respecte a la distribució de llibres, sembla que no hi ha gaire cosa a fer. He escrit varies vegades sense resultats. Paciència. Si es venen llibres és un miracle.

Gràcies per la gestió amb el Baltasar Porcel, del qual no he rebut notícies malgrat que vaig enviar tot el que m'havia demanat (els dos articles) a darreries d'octubre.

Aquí ha fet molt fred: 10, 15 i fins i tot 20 sota zero. Està tot nevat.

Fins aviat, amb una forta abraçada de i records de Priscilla,

J. Capman